

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222777
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117222777.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobkyne: Mgr. Y. O. I., C.. XX.XX.XXXX, S. Š. XX, zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, Karpatská 804/10, IČO: 50424777, proti žalovanému: Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské nivy 49, Bratislava 2, IČO: 35 805 731, konajúcemu prostredníctvom likvidátora - obchodnej spoločnosti C/L/A CONSULTANCY, a.s., so sídlom Tomášikova 10/D, Bratislava - Ružinov, IČO: 48 092 860, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 9Csp/262/2017-93 zo 15.2.2018, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 725,04 eur s prísl. a o určení neplatnej a neprijateľnej zmluvnej podmienky o poplatku za garantovanú službu.

Zrušuje rozsudok vo výroku o určení neplatnej a neprijateľnej zmluvnej podmienky o službe Komfort a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 725,04 eur s 5 % úrokom z omeškania od 1.2.2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Určil, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníčkou dňa 21.9.2015, podľa ktorej celkové náklady zákazníka podľa § 2 písm. g) zákona (ďalej len celkové náklady) sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 11,45 % p.a. zo sumy úveru, t.j. vo výške 70,47 eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 100,50 eur je v časti týkajúcej sa poplatku za garantovanú službu pre svoju neprijateľnosť neplatná. Určil, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v Zmluve o poskytnutí služby Komfort uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným k zmluve o úvere pod č. XXXXXXXXXX dňa 21.9.2015 nachádzajúca sa v bode 1.2., podľa ktorej zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1 zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 563,40 eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach, a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 9,39 eur a poslednú splátku vo výške 9,39 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena predstavuje odplatu pre poskytovateľa za to, že zákazník bude môcť odovzdávať sumu, ktorá má byť použitá na úhradu splátky spotrebiteľského úveru priamo v mieste, ktoré mu práve vyhovuje a poskytovateľ zabezpečí prevzatie tejto sumy a zodpovedajúcej úhrady splátky spotrebiteľského úveru, a to spôsobom

podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je pre svoju neprijateľnosť neplatná. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 21.9.2015 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere (č.l. 5). V tejto zmluve sa uvádza, že Provident poskytuje zákazníkovi spotrebiteľský úver v sume 1.000,- eur, pričom celkové náklady zákazníka sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 11,45 % ročne zo sumy úveru, čo predstavuje výšku 70,97 eur a poplatok za garantovanú službu je vyjadrený pevnou sumou 100,50 eur. Celkové náklady vyjadrené vo forme RPMN tak predstavujú 31,91 %. Na základe tejto zmluvy zákazník, teda žalobca mal zaplatiť celkovo sumu 1.170,97 eur, a to v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 19,52 eur a výška poslednej splátky je 19,29 eur. Úver sa poskytuje na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60-teho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Na druhej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme a grafickej úprave, ktorou sa bežne vyjadrujú všeobecné obchodné podmienky, o čom svedčí aj to, že táto strana nie je opatrená podpisom zmluvných strán, sa v bode 4 uvádza:

„Za poplatok za garantovanú službu má zákazník počas trvania tejto zmluvy nasledovné výhody:

- telefonické upozornenie na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa tejto zmluvy,
- možnosť požiadať o podporu a poskytnutie informácií prostredníctvom zákaznickej telefonickej linky a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách, a to v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach zákazníka podľa tejto zmluvy,
- možnosť získať duplikáty dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia,
- možnosť získať evidenciu platieb, ako pomôcku na vedenie záznamov o platiach podľa tejto zmluvy,
- záväzok Providentu zdržať sa uplatnenia nároku na nezaplatenú časť dlžnej sumy v dedičskom konaní, ak dôjde k smrti zákazníka.“

Rovnakého dňa ako zmluva o úvere bola medzi stranami sporu uzatvorená aj Zmluva o poskytnutí služby Komfort podľa § 51 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej bodu 1.1. poskytovateľ sa zaväzuje, že zákazníkovi za odmenu podľa ods. 1.2 bude počas platnosti tejto zmluvy pravidelne poskytovať službu, v rámci ktorej je povinný

- a) Informovať zákazníka o prevedení sumy úveru v prospech bankového účtu podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- b) Preberať od zákazníka peňažné sumy, určené na úhrady splátky spotrebiteľského úveru,
- c) Informovať zákazníka o prijatí úhrady splátky spotrebiteľského úveru.

Podľa bodu 1.1 zmluvy - Prevzatie peňažnej sumy sa bude uskutočňovať v mieste určenom Zákazníkom v meste alebo obci, kde má zákazník pobyť.

Podľa bodu 1.2 zmluvy - zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa ods. 1.1 zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 563,40 eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach, a to v 59-tich týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 9,39 eur a poslednú splátku vo výške 9,39 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva siedmy kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy.

Z úradnej činnosti sú súdu známe rozsudky Okresného súdu Prešov sp.zn. 38C/140/2010, 14C/92/2013, ako aj 11C/22/2014, z ktorých je podstatné to, že na základe výsluchu obchodných zástupcov žalovaného v konaní vykonaných, títo potvrdili, že bez podpisu zmluvy o zabezpečení splátok úveru by nebola s nimi podpísaná ani zmluva o poskytnutí úveru, teda možnosť výberu formy splácania poskytnutého úveru spotrebiteľom bola iba predstieraná, v skutočnosti podmieňoval veriteľ, teda žalovaný poskytnutie úveru podpísaním zmluvy o zabezpečení splátok úveru.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetný úver poskytnutý žalobkyni na základe uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a taktiež žalovaný nerešpektoval ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (Zákon o spotrebiteľských úveroch), pretože neposudzoval schopnosť žalovanej splácať úver a nezabezpečil si v tejto súvislosti informácie o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave, navyše predmetná úverová zmluva neobsahuje správny údaj o hodnote RPMN, pretože odmena za preberanie splátok úveru jednoznačne patrí do základu výpočtu pre RPMN a na základe uvedeného platí, že pri nezahrnutí sumy za hotovostný výber splátok do základu pre RPMN je RPMN určená nižšie, a teda v neprospech spotrebiteľa.

4. Súd prvej inštancie určil vyššie uvedené zmluvné podmienky za neprijateľné, pretože poplatok za ne závisí od výšky poskytnutého úveru, pričom nie je racionálne ospravedlniteľné, prečo by za garantovanú službu, alebo za hotovostný výber splátok mal vyššiu sumu pri poskytnutí totožnej služby zaplatiť ten, kto dostal vyšší úver.

5. Neprijateľnosť poplatku za garantovanú službu spočíva v tom, že spotrebiteľ vopred musí zaplatiť za niečo, čo nemusí dostať. V tomto prípade teda neprijateľnosť nespočíva len v samotnom spôsobe určenia ceny vedľajšieho plnenia, ale aj v samotnej podmienke splatnosti, to znamená, že dodávateľ vlastne vyžaduje finančné plnenie od spotrebiteľa, ktoré v konečnom dôsledku môže mať právnu povahu darovania, to znamená, že za zaplatenú sumu spotrebiteľ v prípade, ak riadne plní svoje záväzky, žiadne plnenie neobdrží.

6. Neprijateľnosť poplatku za službu Komfort, ktorá nahradila službu zabezpečenia splátok úveru spočíva v tom, že výška nie je určená podľa vzdialenosti miesta výberu, ale určuje sa podielom sumy poskytnutého úveru, čo nepochybne vyplýva z oboznamovaných zmlúv žalovaného nachádzajúcich sa v spise pod sp.zn. 9C/207/2016. Z úradnej činnosti súdu je známe, že napriek deklarácii o dobrovoľnosti podpisu zmluvy o vedľajšej službe, tak tomu nie je a spotrebiteľovi sa takáto zmluva dáva vždy na podpis so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Podstata doplnkovej služby je len prostriedkom obchádzania zákona, keďže doplnková služba predstavuje najčastejšie činnosti dodávateľa, ktoré by bol aj tak povinný poskytnúť spotrebiteľovi v intenciách odbornej starostlivosti alebo iných zákonných povinností. Spôsob splácania úveru je bežnou zmluvnou podmienkou zmluvy o poskytnutí úveru a oddelením týchto dvoch skutočností (úverovej zmluvy a spôsobu splácania úveru) do navonok osobitných zmlúv nemožno znížiť ochranu spotrebiteľa, ktorá mu patrí podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a osobitných predpisov. Treba vychádzať z ustanovenia § 567 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého má peňažný dlh tzv. charakter relatívny. Občiansky zákonník nehovorí nič o tom, že pri výbere splátok veriteľom by mali byť zo strany dlžníka platené nejaké poplatky. Preto je takéto dojednanie v rozpore s § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

7. Vzhľadom na tieto okolnosti predmetný poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov a žalobkyňa je povinná vrátiť žalobcovi iba skutočne poskytnutú sumu. Preplatok je bezdôvodným obohatením žalovaného. Žalobkyni bola poskytnutá suma 1.000,- eur, pričom vrátila sumu 1.725,04 eur a bezdôvodné obohatenie takto predstavuje sumu 725,04 eur. K vydaniu tejto sumy súd prvej inštancie žalovaného aj zaviazal.

8. Pokiaľ ide o splatnosť bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie konštatoval, že táto zákonom stanovená nie je, a preto nastáva na základe výzvy podľa § 563 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci bola touto výzvou žaloba, ktorá bola žalovanému doručená 29.11.2017. Žalobca mal plniť 30.11.2017 a pokiaľ tak neurobil, dňom 1.12.2017 sa dostal do omeškania. K tomuto dňu bola základná sadzba ECB 0,00 % ročne, a preto výška úrokov z omeškania je 5 % ročne.

9. Výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti bližšie neodôvodnil.

10. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

11. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to len proti výrokom, ktorým bolo žalobe vyhovieť, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, pričom navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol, alebo rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. a) CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky, a to konkrétne podľa § 137 písm. d) CSP pre rozhodnutie o určovacích žalobných návrhoch, ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, pretože) neboli splnené procesné podmienky pre konanie o určovacích žalobných návrhoch, nerozhodoval zákonný sudca, súd bez nariadenia pojednávania, hoci pre taký

postup neboli splnené podmienky, neumožnil žalovanému vyjadriť sa ku skutkovému stavu, z ktorého vychádza napadnutý rozsudok, súd porušil zásadu rovnosti strán a napadnutý rozsudok je arbitrárny, ustanovením § 365 ods. 1 písm. c) CSP, pretože rozhodoval nesprávne obsadený súd, keďže nerozhodol zákonný sudca podľa § 166 ods. 1 CSP, ustanovením § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol skôr ako došlo k obligatórnemu rozhodnutiu o spojení vecí podľa § 166 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, hoci pre taký postup neboli splnené podmienky, nedal žalovanému možnosť vyjadriť sa ku skutkovému stavu a nepostupoval podľa § 215 ods. 2 CSP, t.j. nezisťoval skutkový stav podľa CSP, ustanovením § 365 ods. 1 písm. e) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, konkrétne nevykonal navrhnutý dôkaz svedka - obchodnej zástupkyne Anny Kavuličovej, ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a to v tom, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, že žalovaný nesplnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. z dôvodu nepredloženia dokladov týkajúcich sa skúmania bonity žalobcu, ďalej nesprávne uzavrel, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávne určenú RPMN, súd nesprávne uzavrel, že poplatok za službu Komfort, resp. poplatok za hotovostný výber splátok je vedľajšie cenové dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu sporových strán, súd nesprávne uzavrel, že poplatok za garantovanú službu taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu sporových strán a je neprijateľný a neplatný, že predmetná zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Taktiež súd prvej inštancie nesprávne uzavrel rozsah plnenia žalobkyne na základe predmetnej zmluvy o úvere, ako aj okolnosť, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil.

13. Odvolanie ďalej odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. V tejto súvislosti poukázal na to, že súd nesprávne vychádzal z toho, že dôkazné bremeno v prejednávanej veci zaťažuje len žalovaného, pričom žalobkyňa nemusí preukazovať vadnosť zmlúv, ktoré sú predmetom sporu. Súd nesprávne posúdil priamy a nepriamy účinok čl. 10 ods. 2 písm. c) (dĺžku trvania zmluvy o úvere) Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady č. 87/102/EHS, pretože nesprávne neaplikoval nepriamy ani priamy účinok čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice č. 2008/48, hoci správne bol povinný aplikovať buď nepriamy alebo priamy účinok čl. 10 ods. 2 písm. c) tejto smernice, pretože oba tieto články sú uplatniteľné. Súd nesprávne posúdil dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nesprávne vyhodnotil ustanovenie § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch (sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti pre hrubé porušenie povinnosti posúdenia s odbornou starostlivosťou schopnosti spotrebiteľa splácať úver), pretože pre takéto závery nie je postačujúce akékoľvek nešpecifikované porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ale vyžaduje sa hrubé porušenie takýchto povinností. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), keď uzavrel, že každá doplnková služba poskytovaná v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere je súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa a vstupuje do výpočtu RPMN. Súd nebral do úvahy okolnosť, že do výpočtu RPMN nevstupujú tie protiplnenia za doplnkové služby, o ktorých sa pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevedelo a ani tie doplnkové služby, ktoré sú dobrovoľné. V závislosti od toho súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku údajnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. Pochybil súd prvej inštancie aj v rovine prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok, pretože individuálne dojednané zmluvné podmienky (zmluva o doplnkovej službe) nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd prvej inštancie taktiež nesprávne posúdil, že vedľajšie cenové dojednanie nie je vyňaté z mechanizmu vecného preskúmania neprijateľnosti alebo nekalosti zmluvných podmienok, hoci v skutočnosti sú všetky cenové dojednania bez rozdielu vyňaté z mechanizmu vecného preskúmania tejto nekalosti alebo neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil zmluvné dojednanie - poplatok za garantovanú službu a bod 1.2 zmluvy o doplnkovej službe ako nekalé a neprijateľné podmienky. Súd pochybil pri výklade právnych úkonov a spôsobe zmeny záväzkov, keď nesprávne posúdil obsah záväzkov zo zmlúv, ktoré sú predmetom tohto sporu a nesprávne právne posúdil doplnkovú službu poskytovanú na základe zmluvy o úvere ako spôsob splácania úveru, hoci spôsob splácania úveru je dojednaný iba v zmluve o úvere, a to plnením na bankový účet žalovaného, pričom zmluva o doplnkovej službe na tom nič nemení. V závislosti od toho súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku bezdôvodného obohatenia.

15. Žalovaný poukázal na to, že určovacie návrhy žalobkyne nie sú procesne prípustné, nakoľko nespĺňajú procesnú podmienku ich prípustnosti podľa § 137 písm. d) CSP, nakoľko ich procesná prípustnosť nevyplýva z osobitného predpisu. Súd mal preto konanie v časti uplatňovaných určovacích žalobných návrhov zastaviť, alebo žalobu časti zamietnuť, no tak sa nestalo.

16. Súd prvej inštancie porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, pretože neboli splnené procesné podmienky pre konanie o predmetných určovacích žalobných návrhoch, nerozhodoval zákonný sudca, súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom bez nariadenia pojednávania, hoci pre taký postup neboli splnené podmienky, súd prvej inštancie nedal žalovanému možnosť vyjadriť sa ku skutkovému stavu, z ktorého vychádza napadnutý rozsudok, porušil zásadu rovnosti strán a napadnutý rozsudok je arbitrárny.

17. Arbitrárnosť predmetného rozsudku spočíva v absencii náležitého odôvodnenia, ako sa súd vyporiadal so základnými otázkami nastolenými v tomto konaní. Predovšetkým absentuje náležité odôvodnenie, ako sa súd prvej inštancie dopracoval k záveru, že zmluva o doplnkovej službe nebola žalobkyňou uzavretá dobrovoľne. Takýto záver totiž nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu. Taktiež súd náležite neodôvodnil nesprávnosť RPMN, a taktiež náležite neodôvodnil údajné nedostatočné vymedzenie termínu konečnej splatnosti predmetného úveru. V závislosti od toho je odôvodnenie predmetného rozsudku nepresvedčivé a nekoherentné.

18. V prejednávanej veci rozhodol nesprávne obsadený súd z dôvodu, že súd prvej inštancie nerešpektoval ustanovenie § 166 CSP a nespojil predmetnú vec s inými paralelne prebiehajúcimi konaniami, ktoré začali skôr (konanie pod sp.zn. 12Csp/84/2017 a 17Csp/70/2017). Konajúci sudca v dôsledku nespojenia veci s týmito skôr začatými konaniami takto nebol zákonným sudcom v merite prejednávanej veci.

19. Konanie na súde prvej inštancie má aj inú vadu, ktorá spočíva v tom, že súd rozhodol skôr, ako došlo k obligatórnemu rozhodnutiu o spojení veci podľa § 166 ods. 1 CSP, vo veci nebolo nariadené pojednávanie, hoci pre taký postup neboli splnené podmienky, súd neumožnil žalovanému vyjadriť sa ku skutkovému stavu, ktorý mienil ustáliť inak ako s prihliadnutím na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany a súd nepostupoval podľa § 215 ods. 2 CSP, teda nezisťoval skutkový stav v zmysle tohto zákonného ustanovenia.

20. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že celková odmena podľa zmluvy o doplnkovej službe je protiplnením len výlučne za doplnkovú službu. Iný výklad by odporoval limitom dovoleného výkladu právnych úkonov podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože by bolo v rozpore s jazykovým prejavom tohto právneho úkonu vyjadreným v texte zmluvy o doplnkovej službe. Celková odmena podľa zmluvy o doplnkovej službe ani hypoteticky nemôže byť odplatom za poskytnutie spotrebiteľského úveru, pretože touto sú len celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, medzi ktoré podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch nespádajú náklady na dobrovoľné doplnkové služby.

21. Pokiaľ ide o výpočet RPMN súd prvej inštancie prehliadol, že podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch ani samotný súvis nákladov na doplnkové služby nestačí k tomu, aby tieto náklady boli zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa, a tak následne vstúpili aj do výpočtu RPMN.

22. Zákon teda zahŕňa do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom iba také náklady (vymenované v § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch), ktoré v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere existujú. V okamihu uzavretia zmluvy o úvere však zmluva o doplnkovej službe neexistovala, čo nebolo sporné medzi stranami. Celková odmena sa tak z tohto dôvodu nezahŕňa do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V prejednávanej veci je navyše zrejme, že žalobkyňa nemusela uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe, aby na základe zmluvy o úvere získala spotrebiteľský úver za daných podmienok, z čoho vyplýva, že celková odmena podľa zmluvy o doplnkovej službe sa nezahŕňa do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V závislosti od toho je RPMN v predmetnej zmluve vypočítaná správne a zmluva nemôže byť postihnutá sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Zmluva o zabezpečení splátok bola samostatnou zmluvou, ktorá netvorila neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto je potrebné ju

posudzovať samostatne. Ide o samostatnú inominátnu spotrebiteľskú zmluvu, v zmysle ktorej žalovaný poskytol žalobkyni doplnkovú službu.

23. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam aj v tom smere, že zmluva o doplnkovej službe (služba Komfort) nahradila službu zabezpečenia splátok úveru, že uzavretie tejto zmluvy nebolo dobrovoľné, že údajne doplnková služba je len spôsobom splácania úveru, pričom údajne je doplnková služba bežnou zmluvnou podmienkou zmluvy o poskytnutí úveru, ktorú by žalovaný bol aj bez uzavretia zmluvy o doplnkovej službe povinný poskytovať. Súd taktiež nesprávne uzavrel, že výška celkovej odmeny sa určuje podielom zo sumy poskytnutého úveru, pričom takéto tvrdenie je neprávne a nemá pôvod vo vykonanom dokazovaní.

24. Pokiaľ ide o poplatok za garantovanú službu, nemožno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že poplatok za ňu je závislý od výšky poskytnutého úveru a že spotrebiteľ vopred musí zaplatiť za niečo, čo nemusí dostať.

25. Pokiaľ ide o poplatok za doplnkovú službu, táto zmluvná podmienka nemôže byť neprijateľná a nekalá, keďže nebola individuálne dojednaná, je vyňatá z mechanizmu vecného preskúmania nekalých - neprijateľných podmienok, pretože ide o hlavný predmet zmluvy v zmysle čl. 4 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS a ide tiež o posúdenie primeranosti medzi cenou a úhradou na jednej strane a tovarmi a službami dodávanými v protihodnote na druhej strane.

26. Pokiaľ ide o poplatok za doplnkovú službu, súd prvej inštancie neposudzoval túto zmluvnú podmienku z pohľadu, či skutočne spôsobí značnú nerovnováhu vo vzťahu sporových strán, neposúdil ju z pohľadu, či odporuje požiadavke dôvery, a taktiež ju neposúdil ani so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v danom čase.

27. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku upravujúcu poplatok za garantovanú službu v zmluve o úvere, treba poukázať na to, že táto je vyňatá z mechanizmu vecného preskúmania neprijateľných podmienok, keďže ide o posúdenie primeranosti medzi cenou a úhradou na jednej strane a tovarmi a službami dodávanými v protihodnote na strane druhej v zmysle čl. 4 ods. 2 Smernice č. 93/13 EHS a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pre posudzovanie tejto zmluvnej podmienky (za garantovanú službu) platia tie isté závery ako pre posúdenie zmluvnej podmienky týkajúcej sa doplnkovej služby.

28. Všetky nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie a jeho nesprávne právne posúdenie v otázkach rozhodných pre rozhodnutie vo veci samej, sú postihnuté prehnane formalistickým postupom cieľovým na odňatie účinkov žalobkyňou dobrovoľne a informovane uzavretých zmlúv na badateľnom základe.

29. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti predmetného úveru, poukázal žalovaný na to, že sú splnené všetky podmienky pre použitie priameho účinku čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice č. 2008/48/ES (ktorý zakotvuje ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere dĺžku trvania zmluvy o úvere) namiesto § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy medzi sporovými stranami, t.j. 21.9.2015), ktorý okrem dĺžky trvania zmluvy vyžaduje aj určenie termínu konečnej splatnosti úveru.

30. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

31. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného je len čiastočne dôvodné.

32. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, t.j. k 21.9.2015) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 4 písm. v) citovaného Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

34. Podľa § 53 ods. 5 citovaného Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. Podľa § 53 ods. 1 citovaného Občianskeho zákonníka dodávateľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie zmluvy, ktorá súvisí so spotrebiteľskou zmluvou a ktorej predmetom je čo i len sčasti plnenie, ktoré je dodávateľ povinný podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti poskytovať spotrebiteľovi aj bez takejto zmluvy.

36. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

37. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

38. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že sporové strany uzavreli 21.9.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXXXXX, podľa ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver vo výške 1.000,- eur, pričom bol dohodnutý úrok vo výške 11,45 % a poplatok za garantovanú službu vo výške 100,50 eur. Zároveň došlo k podpisu zmluvy o poskytnutí služby Komfort, podľa ktorej žalobkyňa mala zaplatiť za službu žalovaného špecifikovanú v tomto dojednaní, odmenu vo výške 563,40 eur, pričom obsahom tejto služby bolo v podstate preberanie splátok úveru v prípade, že tieto budú plnené inak, ako pripísaním na účet žalovaného.

39. Z pohľadu odvolacích námietok žalovaného treba v prvom rade konštatovať, že nemožno akceptovať procesné námietky týkajúce sa vady konania spočívajúcej v tom, že súd prvej inštancie nespojil predmetnú sporovú vec na spoločné konanie s inými vecami rovnakého charakteru v zmysle § 166 CSP a v dôsledku toho bol súd nesprávne obsadený. Ide o ustanovenie, ktoré rieši hospodárnosť konania a usmerňuje súd v tomto smere, avšak pokiaľ k spojeniu vecí nedôjde, napríklad z dôvodu veľkého počtu vecí (medzi ktoré patria aj veci súvisiace s ochranou spotrebiteľa), nemožno v tom vidieť taký nesprávny procesný postup, ktorým by sa znemožňovala realizácia procesných práv sporovej strany. Rozhodujúce je to, že prejednávaná vec bola konajúcemu sudcovi pridelená v súlade s programovými a technickými prostriedkami schválenými Ministerstvom spravodlivosti SR, v závislosti od toho je sudca, ktorému bola vec pridelená zákonnými sudcom a nemožno mať teda pochybnosti o správnosti obsadenia súdu. Vo veci nebolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania, súd prvej inštancie rozhodol na pojednávaní 15.2.2018, z účasti na ktorom sa právny zástupca žalobcu ospravedlnil (č.l. 59 spisu).

40. Súd prvej inštancie nepochybne správne posúdil neprijateľnú zmluvnú podmienku (a určil takto aj jej neplatnosť), pokiaľ ide o tzv. garantovanú službu. V tejto súvislosti treba uviesť, že špecifikácia plnení, ktoré by mala žalobkyňa ako spotrebiteľka na základe tejto garantovanej služby obdržať (telefonické upozornenie na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa zmluvy, možnosť požiadať o podporu a poskytnutie informácií prostredníctvom zákaznickej telefonickej linky a kontaktných centier na pobočkách Providentu, ktoré sú zákazníkovi k dispozícii v úradných hodinách, a to v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach zákazníka podľa tejto zmluvy, možnosť získať duplikáty dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia, možnosť získať evidenciu platieb ako pomôcku na vedenie záznamov o platiach podľa tejto zmluvy a záväzok

Providentu zdržať sa uplatnenia nároku na nezaplatenú časť dlžnej sumy v dedičskom konaní, ak dôjde k smrti zákazníka) sú plnenia, ktoré spadajú pod citované ustanovenie § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka, pretože nepochybne súvisia s normálnym prevádzkovaním činnosti žalovaného a s jeho odbornou starostlivosťou a mali by byť žalobkyni ako spotrebiteľke poskytnuté aj bez takéhoto osobitného zmluvného dojednania. Navyiac treba súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že vo vzťahu k tejto tzv. garantovanej službe ide o ponuku plnení, za ktoré musí žalobkyňa ako spotrebiteľka na základe zmluvy zaplatiť bez toho, aby v čase podpisovania tohto zmluvného dojednania mala reálnu potrebu takýchto služieb alebo aby vedela či tieto služby v skutočnosti využije alebo nie. Rozhodujúcou okolnosťou je však to, že takéto služby by mal subjekt poskytujúci spotrebiteľské úvery poskytovať v rámci svojej odbornej starostlivosti bez akýchkoľvek osobitných dojednaní, ktoré by mali byť sponatnené. V tejto súvislosti nemôže obstáť námietka žalovaného, že s poskytovaním takejto služby sú spojené náklady, pretože nemožno urobiť záver, že bez poplatku zo strany klientov za tieto činnosti, by ich žalovaný pri svojom legálnom zisku nemohol poskytovať a takýmto spôsobom plniť si povinnosti v rovine odbornej starostlivosti.

41. Za týchto okolností aj odvolací súd sa plne stotožňuje s posúdením tejto zmluvnej podmienky uvedenej vo vzťahu k tzv. garantovanej službe ako podmienky neprijateľnej, a teda neplatnej. V podrobnostiach poukazuje odvolací súd na správne a výstižné dôvody, ktoré v tejto súvislosti uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia k tejto časti predmetu konania (§ 387 ods. 2 CSP).

42. Správny je výrok rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 725,04 eur s prísl., pretože predmetný úver je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie údaju a konečnej splatnosti úveru, s ktorou zákon o spotrebiteľských úveroch spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru. Nemožno súhlasiť s tým, že postačí údaj o tom, že za termín konečnej splatnosti úveru sa považuje siedmy deň 60. týždňa po uzavretí zmluvy, nakoľko takýto údaj nie je pre orientáciu spotrebiteľa dostatočne určitý a nerešpektuje požiadavku zákona o spotrebiteľských úveroch týkajúcu sa riadnej špecifikácie konkrétneho termínu (a teda aj dátumu) konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Znenie slovenského právneho predpisu je v tomto smere jasné a striktné a nemožno ho nahradiť aplikáciou smernice v zmysle odvolacích námietok žalovaného. K takému záveru sa prikláňa aj ďalšia judikatúra (5Co/257/2016 Krajského súdu v Prešove).

43. V závislosti od toho nie je potrebné skúmanie ďalších okolností, o ktoré sa oprel súd prvej inštancie pri posúdení predmetného úveru ako úveru bezúročného a bez poplatkov (nesprávny údaj o RPMN, nedostatočné skúmanie tzv. bonity žalobkyne ako klientky), pretože samotná okolnosť absencie riadneho označenie konečnej splatnosti úveru postačuje pre tento záver (§ 9 ods. 2 písm. f) a § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v platnom znení).

44. Preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok v tejto časti (t.j. vo výroku o určení neplatnosti a neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa garantovanej služby a vo výroku o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie ako vecne správny potvrdil.

45. Pretrvávajú však pochybnosti o správnosti skutkových zistení i právneho posúdenia súdu prvej inštancie pokiaľ ide o službu Komfort v bode 1.2, ktorá bola medzi sporovými stranami dohodnutá osobitným dojednaním (č.l. 7 spisu), a to taktiež 21.9.2015.

46. Predovšetkým treba konštatovať, v zhode so súdom prvej inštancie, že toto zmluvné dojednanie nemá charakter osobitnej zmluvy, ako to tvrdí žalovaný. Toto dojednanie je síce vyhotovené na osobitnej listine, avšak so zreteľom na jeho obsah ide o dojednanie, ktoré je súčasťou pôvodnej úverovej zmluvy a rieši podrobne otázku možností pri splácaní predmetného úveru. Nejde teda o samostatnú zmluvu, ale o zmluvnú podmienku pôvodnej zmluvy. Keďže ide o zmluvnú podmienku pôvodnej zmluvy, dopadá aj na poplatok týkajúci sa služby upravenej v tejto podmienke sankcia bezpoplatkovosti v zmysle vyššie uvedených záverov.

47. Iná je však otázka možnosti vyhlásiť túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú z dôvodu neprijateľnosti, ako to urobil súd prvej inštancie. Treba pripomenúť, že v zmysle citovaného ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy

o spotrebiteľskom úvere), za neprijateľné zmluvné podmienky nemožno považovať tie, ktoré boli individuálne dojednané.

48. V tejto súvislosti žalovaný už v pôvodnom vyjadrení k žalobe (č.l. 45 a nasl. spisu) navrhoval výsluch svedkyne X. I., ktorá ako obchodná zástupkyňa mala so žalobkyňou predmetnú zmluvu (zmluvnú podmienku) dojednať. Súd prvej inštancie však výsluch tejto svedkyne nevykonala a nevyhovela tak uvedenému návrhu žalovaného.

49. V súvislosti s tým však treba konštatovať, že nie sú splnené základné podmienky pre posúdenie predmetného zmluvného dojednania medzi sporovými stranami ako neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nie je zrejmé, či bola naplnená podmienka individuálneho dojednania takejto podmienky. Záver súdu prvej inštancie spočívajúci v tom, že z iných súdnych konaní, a teda zo svojej úradnej činnosti má vedomosť o tom, že takéto doplnkové zmluvy boli nevyhnutným predpokladom (z hľadiska ich uzavretia spotrebiteľom) pre poskytnutie úveru je záver, ktorý nie je dostatočne preskúmateľný a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, najmä za situácie (v zmysle vyššie uvedeného), že dokazovanie v tomto smere bolo žalovaným ako sporovou stranou navrhnuté. Nie je zrejmé, či poznatky, ktoré má súd prvej inštancie zo svojej inej rozhodovacej činnosti sú aplikovateľné aj v tejto špecifickej veci, t.j. či skutočne došlo k nejakej forme vynútenia si uzavretia aj tejto zmluvy o doplnkovej službe. Takýto záver nie je možné urobiť práve so zreteľom na absenciu dokazovania v tomto smere, z ktorého by bolo možné urobiť uvedené skutkové zistenia spoľahlivým spôsobom. Všetky tieto okolnosti spôsobujú, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie treba považovať za predčasné a nepreskúmateľné, nakoľko vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia, alebo z nedostatočného dokazovania, ktoré takéto skutkové zistenia neodôvodňuje.

50. Preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozsudok v tejto časti (teda vo vzťahu k vyhláseniu služby Komfort za neprijateľnú zmluvnú podmienku) zrušil, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

51. Úlohou súdu prvej inštancie bude vypočítať navrhovanú svedkyňu Annu Kavuličovou za účelom zistenia, za akých okolností bola uzavretá predmetná zmluvná podmienka o službe Komfort a či tejto zmluvnej podmienke možno prisúdiť charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky za daných okolností. Dokazovanie bude treba zamerať na to, či možno urobiť záver, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá bola so žalobkyňou individuálne dojednaná.

52. Až po takto vykonanom dokazovaní a právnych úvahách bude možné vo veci zákonne rozhodnúť. V novom rozhodnutí o veci, rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

53. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).